

Η στάση μας μπροστά στο σκάνδαλο

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική ζωή](#)

[Χρυσόστομος Παπαδάκης, Αρχιμανδρίτης του Οικουμενικού Θρόνου](#)

Το μίσος του διαβόλου προς τους αγωνιστές χριστιανούς είναι γνωστό. Αυτό το μίσος το αντιμετώπισαν κυρίως οι πατέρες της ερήμου των οποίων την καθαρότητα όχι μόνο σε επίπεδο σώματος αλλά κυρίως νοός, δεν άντεχε να βλέπει ο αντίδικος. Γι' αυτό και πολλές φορές ξεπερνούσε τους συνήθεις τρόπους πειρασμών στους οποίους τους υπέβαλε με προσβολές (προτάσεις) κακών λογισμών ή δημιουργώντας περιστατικά μέσω άλλων προσώπων. Τους πολεμούσε αισθητά μετασχηματιζόμενος σε διάφορες άγριες μορφές και τρομακτικές παραστάσεις, για να τους δημιουργήσει φόβο και να κάμψει το θαρραλέο τους αγωνιστικό φρόνημα.

Εκείνοι των οποίων η απόλυτη καθαρότητα από σαρκικά πάθη και επιθυμίες τον πλήγωσαν πολύ, αντιμετώπισαν αυτό το μίσος του διαβόλου με ένα ιδιαίτερο πειρασμό, δηλωτικό του μεγάλου θράσους του. Επετίθετο και τους προκαλούσε αισθητά σε ηδονή. Οι άγιοι αυτοί φυλάσσοντας την αγνότητά τους, αντεπετίθεντο με ηρωισμό και αυτός εξαφανιζόταν αφήνοντας μέσα στο δωμάτιο μια ανυπόφορη δυσσομία ως απόδειξη της παρουσίας του, η οποία για μέρες τους ταλαιπωρούσε στην όσφρηση. Αντίθετα, η χάρις του Θεού κατά τις επισκέψεις της άφηνε άρρητη

υπερκόσμια ευωδία, η οποία εύφραине την ψυχή και τις αισθήσεις του αγωνιστή.

Ό,τι είναι ακάθατο, είναι και δυσώδες, γι' αυτό και οι πατέρες, έχοντας τις παραπάνω εμπειρίες χαρακτηρίζουν τα πάθη αυτά δυσώδη, ακάθατα, ψεκτά κ.λπ.

Αν πάρουμε τη φυσική κατάσταση των πραγμάτων σε ό,τι αφορά την ύλη, όλοι γνωρίζουμε πόσο αποκρουστική είναι π.χ. η δυσοσμία ενός βόθρου που ανοίγεται ή η δυσοσμία ενός πτώματος σε αποσύνθεση. Τίνος εχέφρονος ανθρώπου θα άρεσε να εισπνέει τη δυσωδία ενός ανοιγμένου βόθρου ή να κρατά ένα αντικείμενο και να σκαλίζει ένα ψοφίμι που το τρώνε τα σκουλήκια και να εισπνέει την αφόρητη δυσωδία; Και όμως αυτό κάνουν εκείνοι που ασχολούνται με τα σκάνδαλα εξ αιτίας της σαρκολαγνείας των, ως παραδομένοι κρυφά στην αιχμαλωσία των ακαθάρτων παθών.

Η στάση όχι μόνο του πνευματικού, αλλά και του απλώς λογικού ανθρώπου, είναι να σιωπά και να αποστρέφει το πρόσωπό του από αυτή την κατάσταση, διότι είναι δημιούργημα του διαβόλου προκειμένου να ρίχνει στον κυκεώνα της ενοχής εξ αίτιας της κρίσεως και κατακρίσεως, μεγάλο αριθμό ψυχών. Τον διάβολο δεν τον ενδιαφέρει τόσο η μεγάλη πτώση ενός ανθρώπου στα ψεκτά πάθη, αλλά η πρόκληση του σκανδάλου. Ένα σκάνδαλο τέτοιου είδους, έχει το χαρακτηριστικό γνώρισμα να δημιουργεί βαθείές ψυχοφθόρες ρωγμές στις ψυχές των μη σταθερών στην πίστη.

Είναι ανυπολόγιστα τα κέρδη του σατανά από ένα σκάνδαλο, γι' αυτό και ο άνθρωπος ο οποίος θεληματικά γίνεται όργανο του πονηρού και προξενεί πολλές ψυχικές ζημιές, απειλείται ευθέως από τον Χριστό: «Ουαί τω ανθρώπω εκείνω δι' ούτο σκάνδαλον έρχεται»[Ματθ. 18,7], δηλ. αλλοίμονο στον άνθρωπο που προκαλείτο σκάνδαλο. Το είπε αυτό το «ουαί» ο Χριστός, και για τον λόγο ότι κατά κανόνα το θράσος του διαβόλου μεταδίδεται σε αυτόν τον οποίο έχει αιχμαλωτίσει μέσα στα ακάθαρτα πάθη, και «γυμνή τη κεφαλή» δρά με θρασύτητα και παριστάνει μετά το θύμα. Κάνει συμψηφισμό παρόμοιων σκανδάλων και προτιμά να μεταβιβάζει ευθύνες αντί να σιωπά και να ταπεινώνεται, και διά της μετάνοιας να ζητά την κάθαρση της ψυχής και τη λύτρωσή του από τα δεσμά του διαβόλου.

Όταν εμείς αποστρέψουμε το πρόσωπό μας από μια τέτοια ακάθαρτη υπόθεση, κάνουμε την καλύτερη άμυνα προστατεύοντας την ψυχή μας, και παράλληλα προσευχόμαστε να δράσει ο πάνσοφος Θεός. Εκείνος γνωρίζει τους τρόπους που θα στείλει τη μυστική μάνικα της αγάπης Του, για την απορρόφηση της όλης ακαθαρσίας του πεπτωκότος και του δημιουργηθέντος σκανδάλου.

Πηγή: Αρχιμ. Χρυσοστόμου Παπαδάκη, Επί το Άροτρον, Αθήνα 2021.

<https://bit.ly/3qyz25W>